

Лондон први пут

Други део

Овде сам престао таксативно бележење тока нашег боравка у Лондону. Наравно четрдесет година, колико је протекло од мог првог боравка боравка у Лондону избрисали у везу између временске линије и догађаја. Између осталог треба напоменути да смо посетили Музеј воштаних фигура мадам Тисо (Madame Tussauds), Националну галерију (National Gallery) и обишли Краљевски Алберт хол (Royal Albert Hall) и Ковент гарден (Covent Garden).

Музеј воштаних фигура у Лондону основала је Мери Тисо, која је била вајарка воштаних фигура. Воштане фигуре које су изложене у Музеју обухватају историјске и краљевске личности, филмске и спортске звезде и познате убице. Музеј има своје огранке у многим великим светским градовима, као што су: Њујорк, Амстердам, Хонконг, Лас Вегас, Берлин, Пекинг, и др.

Национална галерија у Лондону је државна галерија уметности Уједињеног краљевства. Налази се на Трафалгар скверу. У њој се налази једна од најзначајнијих светских колекција западноевропског сликарства из периода XIII – XVIII века. Галерија је основана 1824. године када је британска влада откупила збирку од 36 слика руског банкар Јулијуса Ангерштајна. Две трећине збирке чине поклони донатора.

Национална галерија у Лондону

Краљевски Алберт хол је дворана за уметничке приредбе која се налази у кварту South Kensington. Ради се о једној од најпознатијих британских музичких дворана. Истовремено се сматра једном од најлепших грађевина Лондона.

Оригинално грађевина је требало да буде Централни хол уметности и науке (Central Hall of Arts and Sciences), али је име промењено у Краљевски Алберт хол уметности и науке (Royal Albert Hall of Arts and Sciences) у сећање на мужа краљице Викторије, принца Алберта који је умро 1861. године. Сваке године у Алберт холу, како се популарно назива, одржи се око 350 догађаја, укључујући концерте класичне музике, представа опера и балета, церемонија доделе награда, добротворних концерата, банкета. У новије време овде су не једном наступали популарни рок састави, као нпр. Битлси (Beatles), Дип Парпл (Deep Purple), Лед Цепелин (Led Zeppelin) и Ху (The Who).

Краљевски Алберт хол

Ковент гарден (Covent Garden) је део Лондона, који се налази на источној страни тзв. Западног краја (West End). Овде се налазе многе значајне лондонске грађевине од којих свакако треба поменути Краљевску оперу (Royal Opera House), која се често једноставно означава само са Ковент гарден. Здање је подигнуто још 1732. године по нацртима архитекте Едварда Шепарда и оригинално се називало Краљевски театар (Theatre Royal). Од 1945. године ово је дом Краљевске опере (The Royal Opera), а од 1946. године и Краљевског балета (The Royal Ballet).

Улична пијаца на Whitechapel Road ноћу

У среду 10. маја успех некако да се одвојим од Дамјанија. Даба ми је препоручио продавницу техничке робе са повољним ценама Cavendish Sale на улици Whitechapel Road. Whitechapel је раднички крај у источном Лондону, који је постао познат по убиствима које је 80 – тих година XIX века вршио Џек Трбосек. Ипак пре него сам се упутио метроом на ту страну свратио сам у један грчки ресторан и наручио два гирова и две Соса Сола. Из метроа сам изашао баш поред саме радње. Пошто је био смирај дана чистачи су прали тротоар на улици Whitechapel Road на коме се током дана продавало воће и поврће. Са друге доста широке и прометне улице стајало је здање The Royal London Hospital. Позлаћена слова са називом болнице блештала су на залазећем Сунцу.

Не задржавам се дуго у радњи, јер и нисам имао намеру ништа да купијем. Само да мало „напарим“ очи гледајући HiFi и друге електронске уређаје. Журим у хотел, јер управо данас у Лондону, Ливерпул и Бриж играју финалну утакмицу Купа шампиона у фудбалу. Јутрос док смо шетали Лондоном видели смо навијаче Брижа како се купају у фонтани на Трафалгар скверу. Дамјани ме је чекао у хотелу са охлађеним лименкама освежајућих пића па смо могли да уживамо у преносу.

Свакако се сећам куповине у Оксфорд стриту, обиласка чувене робне куће Селфриџ (Selfridges), где умало купих бели дукс израђен у Румунији. У даним нашег боравка у Вајтхолу и Мелу су се одржавале припреме за прославу краљичиног рођендана, који се традиционално обележава у јуну месецу иако је краљица рођена 21. априла.

Бакингемска палата

Сећам се гардисте који је док је марширао Мелом, отпертланих ципела, покушава да не стане на пертлу и не падне. Могао бих се сетити још понеког детаља. За крај поменућу да смо на повратку ка аеродрому Станстед поново стали испред Одеона. Иако су се концерти групе Џетро Тал још одржавали на паноу није више било огласног постера. Када сам то гласно прокоментарисао Чупко је из свог цегера извадио смотуљак и рекао – „Ево га“.

Када сам први пут посетио Лондон, био је то тек други велики град који сам посетио. Крећући се у релативно уском простору Лондона, некако ми је изгледало да је Москва са својим просторним размештајем туристичких локација изгледала знатно већа. Када у јесен те исте 1978. године будем посетио Париз и он ће на мене оставити утисак веће метрополе.

Те, 1978. године имао сам непуних 25 година. Још увек нисам био спреман за путовања. Тражећи место под Сунцем у школи и сада у струци, путовања још нису била нешто што сам планирао. Још увек су била нешто што ће се дешавати више случајно и без неког плана. Чак ни данас после пола века не планирам где ћу путовати. Јер још увек има места која бих желео поново посетити. А онда то на неки начин ствара шум на планове. Ипак данас када се одлучим на неко путовање потрудим се да колико је то могуће осмислим шта желим да видим. И у складу са тим направим план путовања. Захваљујући Интернету и многобројним сајтовима, као и искуствима других путника могуће је оптимизовати посете земљама и градовима. И изабрати оно што се никако не може заобићи. Али и открити понешто што је често скривено од погледа туриста. А завређује да му се посвети пажња.

Авион Тупољев ТУ – 134

Када смо слетели на Београдски аеродром и док је наш Тупољев 134 рулао ка аеродромској згради уочио сам огромни Боинг 747 аустралијске компаније Qantas који се спремао да полети. На тренутак ми се учинило да наш авион није већи од Боинговог мотора. Тако се завршио мој први боравак у Лондону, обележен првим летовима авионом. Касније ће путовање авионом постати готово обична ствар, све док нису кренуле отмице и постављање бомби у авионе. Сада летење авионом готово личи на праву малу авантуру. И то не сам лет, већ све оно што претходи укрцавању у авион. Како је некада све било једноставније. Нажалост није се само то изменило, свет па готово и цела цивилизација су доживели трансформацију. Ако је некада путовање било жеља, па чак и готово сан, данас је то постала ствар престижа. Показати другима где сте били. Сопствено уживање и касније сећање на те лепе тренутке готово да је остало у сенци оног пословичног – показати другима где сте били. Па чак од тога и направити бизнис.

На поновни сусрет са Лондоном сачекаћу девет година. А од тада је прошло више од тридесет година у очекивању да још једном видим град из кога се некада владало светом. Искрено говорећи нешто ме Лондон и не привлачи. Можда је разлог што је сада за путовање у Велику Британију потребна виза. А ја ни кад сам био млад нисам уживао у чекању у редовима за визе.